

יוחסה בנוסף עבירה של שיבוש הליכי משפט.

4. בדיון שנערך בפניי ביום 10.10.2017 בבקשה הנדונה, ב"כ הנאשמים טען לקיומן של ראיות לכאורה בענייננו של המשיב 1 לגבי הרכוש הקשור לדירה שנתפס בתא הדלק של רכבו, ולטעמו ניתן לאיין את המסוכנות שיכול ונשקפת ממנו באמצעות שחרורו לחלופת מעצר. בנוסף טען להעדן של ראיות לכאורה בעניינם של המשיבים 2 ו-3. ב"כ המבקשת העלה טענות לגבי קיומן של ראיות לכאורה לגבי המשיבים ולמידת המסוכנות הנשקפת מהם, ולטעמו יש מקום למעצרו עד לתום ההליכים.

5. מבדיקת חומרי החקירה עולה התמונה הבאה-

א. הוצגה פרפראזה לידיעה שהתקבלה במשטרה, שבעטיה הגיעו השוטרים למקום, כך לפי הטענה, שלפיה "**ברחוב שפירא 46 מסתובבים שלושה אתיופים. הם סורקים את השטח. שניים עלו לבניין ואחד נשאר בכניסה ומתסכל לצדדים. זו תכונה של פורצים. כולם לובשים מכנסיים קצרים שחורים וחולצות שחורות. יש להן רכב מזדה 3 בצבע כסף שחונה בחניית הבניין.**"

ב. מדו"ח פעולה של השוטר רס"ר יוסי מזרחי, עולה כי ביום 28.9.2017 המשיבים 2 ו-3 נמצאו יושבים על ספסל בסמוך לכניסה לבניין ברחוב שפירא 46 באשקלון. עוד צוין כי המשיב 1 ואדם נוסף, גטהון גשאו (שכנגדו לא ננקטו הליכים- מ.ה.), נמצאו באחת הקומות בבניין במען הנ"ל.

ג. מדו"ח פעולה של רס"ל יעקב חזן עולה כי הגיע לרחוב שפירא 46 באשקלון, הבחין במשיבים 2 ו-3 שטענו שהם ממתינים לחבר שלהם יוסי כהן, שלא ידעו לציין את מענו, אך קבעו להיפגש עמו במקום אחר והמתינו לו מתחת לבית מכיוון שלא ענה בטלפון. עוד טענו שהגיעו למקום עם מונית. המשיב 1 (וגטהון) נמצאו באחת הקומות בבניין. המשיב 1 הכחיש שהרכב בחזקתו ולטענתו מכר אותו ל"ברזל". השוטרים חזן, מזרחי וסרגיי גוטליב, נסעו עם המשיב 1 לרכב שחנה בסמוך לבניין האמור, והמשיב 1 טען שאינו מזהה את הרכב. בחיפוש שנעשה ברכב על ידי השוטרים נמצאו שתי גרביים בתא הדלק שבתוכן נמצאו תכשיטים ושטרות של כסף זר. השוטר מזרחי מצא את תעודת הזהות של המשיב 1 בכיסא הסמוך לנהג, ובתא המטען נמצאו, בין היתר, שני מכשירי לוח ומברג גדול, מספר סכינים גדולים ועוד.

ברכב נמצאו רישיון הנהיגה של המשיב 3, ולפי דו"ח בדוקאי (ודו"ח פעולה) המשיב 3 נמצא כשהוא נוהג ברכב ביום 31.7.2017, ועמו נסעו המשיב 1 ואנשים נוספים.

ד. מדו"ח פעולה של השוטר רס"ב סרגיי גוטליב עולה כי מפתחות הרכב נמצאו במתג ההתנעה.

ה. מהתיעוד שהוצג בתיק עולה כי הרכב הינו בבעלותו של המשיב 1, ונראה שאין מחלוקת על כך, למרות שהמשיב 1 מסר לשוטרים כי הרכב אינו בחזקתו וטען שאינו מזהה אותו.

ו. הוצגו תמונות צבעוניות של הגרביים והפריטים שהוטמנו בהן, שעון "ראדו", מכשירי הלוח והמברג, ארבעה סכינים, תעודת זהות של המשיב 1, רישיון נהיגה של המשיב

ז. המשיב 3 טען בחקירתו מיום 28.9.2017 כי הגיע למקום באמצעות דודו, דניאל נגוסה, שהסיע אותו למקום, ובדרך פגשו באקראי את המשיב 2, ואספו אותו לרכב, ומטרת בואו למקום הייתה על מנת לגבות את שכר עבודתו מקבלן שיפוצים בשם יוסי כהן. עם זאת טען שאינו יודע היכן אותו יוסי כהן מתגורר, או מה מספר הטלפון שלו (ע' 3, ש' 23-24). בהמשך טען כי ברשותו מספר טלפון שאינו רלבנטי (ע' 3, ש' 42). שהתבקש למסור את הטלפון של אותו דניאל נגוסה שלפי הטענה הסיע אותו ואת המשיב 2 למקום, שמר על שתיקה (ע' 3, ש' 49-50), ובהמשך סירב למסור אותו בטענה ש"לא רוצה להכניס אותו לסיפור הזה" (ע' 4, ש' 74). עוד טען שאינו מכיר את המשיב 1 (ע' 5, ש' 95-101).

בחקירתו הנוספת מיום 3.10.2017 שמר על שתיקה, למעט מתן מענה לשאלות ספורות.

ח. המשיבים 1 ו-2 שמרו על שתיקה בחקירותיהם, או נמנעו ממתן תגובה, ולכל היותר השיבו על שאלות ספורות.

ט. בפני ירדנה עוזר, בעלת הדירה, הוצגו הפריטים שנמצאו בגרביים שהוטמנו בתא הדלק של הרכב, והיא זיהתה את השעון "ראדו" כמי ששייך לבנה. "את השעון ראדו אני מזהה בוודאות זה של הבן שלי ששנו בן עוזר" (28.9.2017; ע' 1, ש' 16), וכן זיהתה חלק מהתכשיטים כשייכים לה ולבתה, תאיר עוזר (ע' 1, ש' 17-18; ע' 2, ש' 23-43). להשלמת התמונה אציין כי הגב' עוזר לא זיהתה חלק מהפריטים שהוצגו בפניה.

י. מחוות דעת של מומחה למכשירי פריצה, רס"ב רן שמואל, שבחן את שני מכשירי הלום והמברג עולה שהם יכולים לשמש, בין היתר, לפתיחה אלימה של דלתות מבנים וכלי רכב, ולשבירתם של מנעולי תליה המותקנים בפתחי מבנים.

יא. מדו"ח פעולה של השוטר מזרחי עולה כי שאל את המשיב 2 בתחנה היכן השעון שהיה על פרק ידו בצבע שחור וזהב, ואז אמרה שוטרת מג"ב ששמרה עליו כי היה לו שעון בצבע שחור וזהב. השוטר מזרחי חיפש בשירותים ומצא באסלה שעון בצבע שחור וזהב מכוסה בנייר טואלט, ונטל אותו באמצעות כפפה חד פעמית. השוטרת זיהתה את השעון כמי שהיה על ידו של המשיב 2.

יב. ממזכר של השוטרת ליאור בן אבו, מיום 28.9.2017, עולה כי שמרה על המשיב 2 בתחנת המשטרה והבחינה שענד שעון בצבעי שחור וזהב. המשיב 2 ביקש לגשת לשירותים וחזר משם ללא שעון. השוטר מזרחי שאל אותו היכן השעון והמשיב 2 שם עצמו כמי שאינו יודיע במה מדובר. השוטר מזרחי ניגש לשירותים וחזר עם השעון "בדיוק כמו שראיתי שהיה עליו שהלך לשירותים".

6. ב"כ הנאשמים טען כי לא נמצאו סימני פריצה על דלת הדירה, ונראה שאין מחלוקת בעניין זה, אך אין הכרח בהימצאותם של סימני פריצה לצורך גיבוש יסודותיה של עבירת ההתפרצות, בשים לב לנסיבות העניין, ומחומרי החקירה עולה כי פריטים שנגנבו מהדירה נמצאו ברכב השייך למשיב 1.

7. ב"כ הנאשמים העלה הסתייגויות לגבי העבירה המיוחסת בכתב האישום למשיב 2 לגבי שיבוש הליכי

משפט, וטען להעדר ראיות של ממש הקושרות את השעון לפריטים שנגנבו מהדירה, מכיוון שיש להניח שיצר ייצר שעונים דומים נוספים, ובנה של הגב' עוזר כלל לא נחקר. המשיב 2 לא לווה על ידי שוטר לשירותים ואין ראיה שהשעון הושלך על ידו לאסלה, ולטעמו חל כרסום של ממש בראיות.

סבורני שכנגד המשיב 2 קיימות ראיות לכאורה, ככל שנדרש בשלב זה של ההליך המשפטי, לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בשים לב לעניינים הבאים- סמיכות הזמנים בין הפריצה לדירה לבין עיכובו (עם המשיב 3), בסמוך למקום חנייתו של הרכב, ובסמיכות זמנים לעיכובו של המשיב 1 (וגטהון). אי מתן הסבר של ממש למעשיו במקום ולשתיקתו בחקירתו. הזיהוי של ירדנה עוזר את השעון כמי ששייך לבנה, תוך שציינה כי הזיהוי הינו וודאי, והדעת נותנת, כך לפי ניסיון החיים והשכל הישר, שהיא מיטיבה להכיר ולזהות פריט השייך לבנה המתגורר עמה ("**השעון הראדו אני מזהה בוודאות זה של הבן שלי ששמו בן עוזר**". ע' 1, ש' 16; "**הראדו היה אצלו בתוך ארון בגדים ...**" ע' 2, ש' 49). לדו"חות של השוטר מזרחי והשוטרת בן אבו שהבחינו כי המשיב 2 ענד את השעון האמור על ידו בטרם ניגש לשירותים בתחנת המשטרה, והעדרו של השעון כאשר חזר מהשירותים. תגובתו המיתממת של המשיב 2, כך לפי הטענה, ששם עצמו כמי שאינו יודע במה מדובר, כאשר נשאל על ידי השוטר מזרחי להיכן נעלם השעון. מציאת השעון באסלה על ידי השוטר מזרחי, וזיהוי כאותו שעון בצבעי שחור וזהב שאותו ענד המשיב 2 טרם לכתו לשירותים. יש לשים לב למאפייניו של השעון המקלים על זיהוי, כפי שניתן להבחין בתצלום שבתיק.

8. ב"כ המשיב העלה טען כי לגבי המשיב 3 אין ראיות לכאורה, מכיוון שבאמתחתו לא נמצאו הפריטים הגנובים, ואלה נמצאו ברכב השייך למשיב 1, ולטעמו לא ניתן לקשור בין המשיב 3 לבין הרכב מכיוון שאינו בעל הרכב.

סבורני שכנגד המשיב 3 קיימות ראיות לכאורה, ככל שנדרש בשלב זה של ההליך המשפטי, לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בשים לב לעניינים הבאים- סמיכות הזמנים בין הפריצה לדירה לבין עיכובו על ידי המשטרה (עם המשיב 2), כאשר נמצאו בסמוך למקום חנייתו של הרכב, ובסמיכות זמנים למועד עיכובו של המשיב 1 (וגטהון). טענתו בחקירתו כי הגיע למקום עם המשיב 2, באמצעות רכבו של דודו, דניאל נגוסה (בחקירתו סירב למסור את מספר הטלפון שלו), שהסיעם ברכבו, לצורך גביית שכרו מפלוני יוסף כהן, שלא ידע היכן הוא מתגורר. ההודעה שמסרו המשיבים 2 ו-3 לשוטר חזן, עובר לעיכובם, כי הגיעו למקום במונית כדי להיפגש עם חברם יוסי כהן. קיומן של ראיות לכאורה המצביעות על זיקה בין המשיב 3 לבין הרכב, והכוונה להימצאות רישיון הנהיגה שלו ברכב בחיפוש שערכו השוטרים במועד האירוע הנדון (בחיפוש נמצאה גם תעודת הזהות של המשיב 1). דו"ח הבדוקאי (ודו"ח פעולה) שלפיהם המשיב 3 נמצא כמי שנהג ברכב ביום 31.7.2017, כאשר ברכב נסעו עמו המשיב 1 (הרשום כבעל הרכב), גטהון גשאו (שעוכב, נחקר, ולא ננקטו כנגדו הליכים), ואדם נוסף. במועד הנ"ל נמצאו ברכב, בין היתר, מוט לאימון מתח שיכול לשמש לפריצה ופטיש בתא הנהג, וסכינים יפנים ומברג בתא כפפות. בחקירתו ביום 28.9.2017 הכחיש שהוא מכיר את המשיב 1. "**ת. לא מכיר את אברהם ביאדגלין. ש. אתה בטוח. ת. כן. ש. לא מכיר בחור כזה. ת. לא**". בהמשך שהוצגה בפניו תמונה של המשיב 1 השיב "**הפרצוף מוכר**" (ע' 5, ש' 95-101), וזאת לאחר שנהג ברכבו של המשיב 1, שנסע עמו, כחודש לפני האירוע.

9. ב"כ המשיבים טען שאין מקום לערוך אבחנה בין המשיב 3 לבין גשאו גטהון שעוכב עם המשיב 1 באחת הקומות בבית המגורים ברחוב שפירא 46 באשקלון, וצוין בדו"ח הבדוקאי כמי שנסע עם המשיבים 1 ו-3 ביום 31.7.2017, אך אין בידי לקבל את הטענה.

ככל שב"כ המשיבים כיוון לכך שנעשתה אכיפה בררנית בין גטהון לבין המשיב 3, הגם שלא נקב בשמה

המפורש, הרי שהלכה פסוקה היא כי דרך המלך להעלאת טענה של אכיפה בררנית עוברת בהליך העיקרי, הגם שאין לשלול לחלוטין את העלאתה עוד קודם, וניתן להעלותה בבקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר, בהתאם להתקדמות ההליך הראייתי (בש"פ 7148/12 עז אלדין כנאנה נ' מדינת ישראל. פסקה 26. 14.10.2012). בהמשך נקבע ש"ככלל, אין מקום לבחון טענה של "אכיפה בררנית" במסגרת הליך של מעצר עד תום ההליכים. דרך המלך להעלאת טענה כזו עוברת בהליך העיקרי ...". (בש"פ 31/16 אברהים אלפיניש נ' מדינת ישראל. פסקה 15. 14.1.2016).

מעבר לכך, סבורני שאין מקום לקבל את הטענה גם לגופה לאור התמונה הראייתית המתקבלת בעניינו של המשיב 3, כפי שפורט לעיל, שהינה שונה מזו המתקבלת בעניינו של גטהון, ובכלל זה הימצאותו של רישיון הנהיגה שלו ברכבו של המשיב 1, ונהיגתו ברכב כחודש לפני האירוע.

10. באשר למסוכנות שיכול ונשקפת מהמשיבים, סבורני שאין מקום להקל בה ראש.

המשיבים פעלו לאור היום בין השעה 10:00 לשעה 12:00 בערך. בביטחון מלא. לא נחפזו לעזוב את האזור לאחר הגניבה והטמנת הפריטים שנגנבו בתא הדלק ברכב, והמשיכו לשהות באזור עד שעוכבו על ידי השוטרים ברחוב שפירא 46, אשקלון, כאשר המפתחות הושארו במפסק ההתנעה ברכב, עם תעודת הזהות של המשיב 1 ורישיון הנהיגה של המשיב 3, ויש בהתנהלותם, על פני הדברים, כדי ללמד על תכום, תעוזה, והעדר מורא מפני החוק.

11. למשיבים עבר פלילי של ממש ובכלל זה בעבירות רכוש.

המשיב 1 הורשע ביום 14.6.2016 בבית משפט השלום בקריית גת בעבירות של אימים, תקיפה סתם, והפרת הוראה חוקית, ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נוספים. ביום 27.3.2012 הורשע בבית משפט השלום בבית שמש בעבירה של הפרת הוראה חוקית, ונגזרו עליו מאסר מותנה וקנס כספי. ביום 19.2.2012 הורשע בבית המשפט לנוער בקריית גת בעבירות של דרישה באימים של רכוש, סיוע לתקיפה הגורמת לעבירה של ממש, והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה ונגזרו עליו מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי קרבן העבירה. ביום 9.11.2011 הורשע בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בעבירות של שוד מזוין/בחבורה/באלימות, חבלה במזיד לרכב ונהיגת רכב ללא רישיון, ונגזרו עליו מאסר בפועל לתקופה של 54 חודשים (לרבות הפעלת מאסרים מותנים) ומאסר מותנה. ביום 1.10.2009 הורשע בבית המשפט לנוער בקריית גת בשל עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה, גניבה, ועוד, ונגזרו עליו עונש מאסר בפועל של 12 חודשים, ומאסר מותנה. הוצגו נתונים לגבי מב"ד ותיקים סגורים.

המשיב 2 הורשע ביום 21.12.2016 בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה ונגזרו עליו מאסר בפועל של 21 חודשים (לרבות הפעלת מאסר מותנה), מאסר מותנה, ועוד. ביום 13.5.2015 הורשע בבית משפט השלום ברחובות בשל עבירות של חבלה במזיד לרכב, פריצה לרכב ועוד, ונגזרו עליו מאסר בפועל של 8 חודשים, מאסר מותנה, קנס כספי, פיצוי לנפגע עבירה ועוד. ביום 9.3.2014 הורשע בבית המשפט לנוער בחדרה בעבירה של גניבה ונגזרו עליו עונש מותנה והתחייבות להימנע מכל עבירת רכוש. בשנת 2012 הורשע בבית המשפט לנוער בפתח תקווה בתקיפה סתם ופציעה ונגזרו עליו מאסר מותנה והתחייבות להימנע מעבירת אלימות מכל סוג. הוצגו נתונים לגבי תיק סגור.

המשיב 3 הורשע ביום 19.1.2016 בבי משפט השלום בתל אביב בעבירת רכישת נשק שלא כדין, גניבה וכניסה למגורים לבצע עבירה, ונגזרו עליו מאסר בפועל של 11 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי לנפגע עבירה. ביום 1.12.2013 הורשע בבית המשפט לנוער בירושלים בעבירה של הצתת מבנה במזיד, גניבה והתפרצות למגורים,

ונגזרו עליו מאסר בפועל של 4 חודשים, מאסר מותנה, ופיצוי לנפגע עבירה. הוצגו נתונים לגבי מב"ד ותיקים סגורים.

12. מהמקובץ לעיל, סבורני שלא ניתן להקל ראש במסוכנות הנשקפת מהמשיבים לביטחון הציבור, ועם זאת, ולאחר ששקלתי את כל הנתונים הרלבנטיים, סבורני שיש מקום לבחון אפשרות לשחרורם לחלופת מעצר הולמת, בכפוף לקבלת תסקיר משירות המבחן באשר למסוכנות הנשקפת מהם, כשירותם של הערבים המוצעים, וחלופת המעצר.

13. על חלופת המעצר להיות הדוקה ויעילה באמצעות שני מפקחים לגבי כל אחד מהמשיבים ששירות המבחן ובית המשפט יתרשמו כי יש באפשרותם לפקח עליהם באופן שיבטיח את קיומם של תנאיה.

14. בדיון שנערך בפניי ביום 10.10.2017 נבדקו מספר קרובי משפחה של המשיבים. לגבי הגב' יפה בדחנה רדאי, שהינה בת זוגו של המשיב 1 נטען לקיומו של עבר פלילי, אך טרם הוצגו נתונים בעניין זה למרות הסכמתה (ע' 11, ש' 26-31). באשר לאביו של המשיב 3, סיסאי אברהם, ספק של ממש בעיניי עד כמה הוא יכול לשמש כמפקח בשים לב למגבלות השפה ולהסתבכותו של המשיב 3 עוד בהיותו קטין.

15. המשיבים יכולים להמציא פרטים של מפקחים- ערבים נוספים בתוך 7 ימים, לעיון בית המשפט ושירות המבחן.

16. שירות המבחן מתבקש להגיש את התסקיר בתוך 21 ימים.

17. המזכירות מתבקשת להמציא את ההחלטה לשירות המבחן.

18. המזכירות מתבקשת לקבוע משימה לבדיקת מסמכים בעוד 21 יום ביומנה של כב' השופטת ענת חולתא.

19. ההחלטה תוקרא בפני הצדדים על ידי כב' השופטת ענת חולתא, ביום 15.10.2017, בשעה 10:30.

20. חומר החקירה יוחזר בהמשך לתביעה באמצעות המזכירות.

**ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017,
בהעדר הצדדים.**